

Beletristica, sciintie, arte, viétia sociala, moda.

Pest'a Domineca 9/21 aug.	Va esi in fia-care domineca, cu portrete si alte ilustratiuni; ca premiu se dau tablouri pompóse. La fia-care numeru se alatura o cóla de romanu.	Pretiuul pentru Austri'a pe jul.-dec. 5 fl. pentru tablou 80 cr. Pentru Romani'a pe jul.-dec. unu galbenu, pentru tablou trei sfanti.	Nr. 32.	Cancelari'a redactiunii Strat'a sierpelni Nr. 2, unde sunt a se adresá manuscrisitele si banii de prenumeratiune.	Prenumeratiunile se potu face la tóte postele. Pentru Romani'a in librari'a dloru Socecu et comp. in Bucuresci.	Anulu VI. 1870
---	--	--	--------------------------	---	--	---

Salii si Mamuralia.

Salii, preoti saltatori, eráu dóue colegie de preoti. Unii se numiáu „salii palatini“, altii „salii colini“ séu „quirinali“, numiti de la muntii cu asemenea numiri in Rom'a.

Salii palatini sunt introdusi de regele Numa Pompiliu. Traditiunea spune, cumcâ pe timpulu regelui a fostu o ciurma, si din ceriu a caditu o ancila, scutu, si s'a aflatu in palatuu. Regele a cerutu atunci svatu de la nimf'a Egeri'a, si acést'a i-a respunsu, câ ancil'a trebuie bine pastrata, câ-ci e pemnu pentru inceptarea ciumei si Domnirea romaniloru. Num'a, ca sê póta pastrá ancil'a, a demandatu maistrului Mamuriu, de i-a facutu inca 11 asemeni, si acést'a asiá de bine le-a nimeritu, incâtu nu s'a cunoscutu cea din ceriu intre ele. Pentru pazirea acestoru 12 ancile, Num'a a fundatu colegiulu saliloru din 12 preoti, si l'a pusu pe muntele palatinu, si pentru acést'a se numescu „salii palatini.“*)

Salii colini, sunt introdusi de regele belicosu Tullu Hostiliu. O traditiune spune, câ pentru ciurma, si alt'a, ce se primesce de mai

credibila, pentru câ Tullu Hostiliu in ór'a infricosiata, candu a veditu pe Mettu din Alb'a se alaturá in lupta câtra inimicii sei, a facutu votu câtra Marte pentru introducerea unoru asemeni salii. Tullu, reportandu viitoria, a introdusu salii si i-a pusu pe „Collis Quirinalis“*)

Salii palatini se dîcu de origine latina, éra cei colini, de origine sabina, si sunt introdusi in onórea lui Marte.

Nu numai statulu romanu vechiu, ci si alte state vecine, precum Alb'a, Tusculu, Tiburnu, inca aveau colegie de salii, si asiá, institutiunea érá latîta peste tóta Itali'a vechia.

Acesti salii, trebuiá sê fia de conditiunea patriciloru, si nu orfani. — Barbati renumiti, ca si P. Scipione si Antoninu filosofulu, se sentiau onorati pentru câ apartineau ca membri acestui colegiu.

Vestmentulu saliloru érá o tunica pistri-tia, peste care se incingea pre langa peptu cu unu brêu latu de metalu si de a supr'a portá

*) Jerviu (Aen. VIII. 285) dîce cumca Morrius regele veicntiloru ar fi fostu fundatoriulu saliloru palatini. Morriu ar fi identicu cu Mamuriu.

*) Salii colini, s'au dîsu si „salii Pallorii“ de la pallor (paleditate) si „Pavorii“ de la pavor (frica, tremurare) sotii lui Marte in bataia. Salii, se deduce din verbulu latinu „salio“ saltu, sariu; collini din collis, ce insémna culme, colnicu, dealu adeca salii din culme. De aci adi „calu-siari“ din „collis-salii.“

„Elu se trage dintr'o familia fórte buna ; tatalu-seu mi-a fostu amiculu celu mai intimu, mai iubit si mai sinceru. Insu-si Lambert este unu june bine instruitu si cu nesce calitãti si maniere fórte bune.“

Dlu Lemoine consenti cu spusele doctorelui si dupa una pauza scurta dîse :

„Fórte bine, amice ! dar ce avere are ?“

Doctorulu miscã din umeri si replicã cu tonulu celu mai indiferentulu din lume :

„Bani gat'a de avutu n'are, dar are una avere, pentru carea, incãtu sciu eu, ma ti-potu chiaru si garantã, — in daru i s'a oferitu 500,000 franci.“

Dlu Lemoine facu una facia fórte vesela si multu promitietória si dîse: „Acést'a este una frumósã avere ! — dar este elu intr'adeveru de Romorantin ?“

„Intr'adeveru din Romorantin“, replicã doctorulu cu óre-care solemnitate si facundu unu complimentu mare si plinu de demnitate.

„Atunci nu mai am nimicu de observatu, me ducu numai sê vedu ce va dîce si fet'a la tóte aceste-a.“

„Putiene momente mai tardiu se aretà Dsiór'a Claudin'a intr'o toaleta eleganta. Ea intielesc, despre ce este vorb'a, si se aruncã, rosindu, in braciile tãtãseu, aretandu-si deplin'a supunere la vointi'a parintésca si totu-odata stringundu man'a doctorelui in semnu de consentire si multumire.

Tréb'a a fostu gat'a si pana aci tóte erau bune. In diu'a urmatória veni Dlu Morelu dimpreuna cu Lambert in salónele lui Lemoine si, procurandu in grab'a mare nesce asistenti, serbara incredintiarea tinerei parechie.

Abiã la subscrierea contractului aflã Dlu Lemoine adeveratulu intielesulu alu cuventului „de.“ Dar ce facuse nu mai potea stricã ; se consolã inse cu cugetulu despre averea de 500,000 fr. a ginerelui seu.

Dupa nunta si ospetiu i se dede si in privinti'a acést'a deslucirea trebuintiósã, dar acést'a i-a fostu asiã de neasceptata, incãtu, daca Dlu Lemoine ar fi fostu ce-va mai sangiosu, ar fi potutu avé cele mai triste urmari.

Sperãmu,cã Dlu Arturu Lambert „de“ si din Romorantin posede inca si altu ce-va mai nobilu si mai bunu, decãtu unu nasu de unu pretiu asiã de extraordinariu, adeca una anima buna si una vointia firma d'a fericiã jun'a si iubit'a sa socia, precum si pre bunulu seu socru pentru tóta viétia. De altu-minterea sê-i fia de bine.

* * (Curiositatea unei copile.) Una societate alesa de barbati si dame, tineri si betrani, facu, intr'o dî de serbatória, una excursiune de placere in codrulu verde, in natur'a libera. Dupa finirea dejunului, facutu sub umbr'a cea desa a unui fagu frundierosu, plecãra duoi

cãte duoi pre sub pólele unui delu in susu si in diosu. Una parechia dintr'insii inse avu nenorocirea de a fi insociti si de una copila joviale si frumósica, cam de siepte pana in optu ani, carea, pre langa tóta distragearea, ce numit'a parechia umblã a i-o procurã, totu-si si-notã, firesce, punctulu celu mai interesantu din conversarea si petrecerea sociloru ei si, intorcandu-se in cerculu societãtii celei mari, intrebã pre mama-sa, cu tóta naivitatea si inocinti'a etãtir'sale cã, „are óre lelitia-sa albine in gur'a ?“ — Mama-sa surprinsa i replicã, cã nu, si totu-odata cercetã dupa motivulu acesteia intrebãri curiósã. Copil'a inse i spuse fara nice una reserva, cã a fostu la preambulare cu lelitia Mariti'a si cu locotenentele, pre care, din caus'a cã i uitase numele, lu-aretã cu degetulu, — cã locotenentele, luandu pre lelitia Mariti'a de brãciu, a dîsu, cã vré sê suga miere din buzele ei si cã lelitia-sa, intindiendu-i gur'a dîse: „éta-le, suge numai iute!“ — La acéstã descoperire a copilei, lelitia-sa rosã, ér locotenentele simuscã buzele, cari erau inca mangite cu miere.

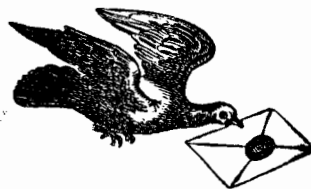
Deslegarea gãciturei de siacu din nr. 29.

Copilitia esti departe
Nici odata numi scrii carte ;
Nu sciu déca mai traiesci,
Nu sciu déca me iubesci.

Suffetulu e tristu in mine,
N'am eu dfile dulci senine,
De dorere vestediescu,
Si de doru-ti me topescu.

Deslegare buna primiramu de la dómnele si domnisiórele: Luisa Murgu n. Balcu, Virgini'a Baritiu, Victori'a Bardosi, Ersili'a Magdu, Mari'a Calinescu, Minodor'a Baiasiu ; si de la domnii: I. Petriceicu, Nestoru Damsia, Ioachimu Munteanu, Const. Ungureanu, Ilie Sporea, Alesandru Frumosu, Ales. Valutianu.

Post'a Redactiunii.

Amicului S. B. in S. Ce face gusi'a ; sê audimu de bine.
Fratelui I. O. in Dev'a. In urm'a celoru tramise asceptu respunsu-a.

Suplementu: „Cavalerii noptii“ tomulu I, cõl'a VI.

Proprietariu, redactoru respundiatoru si editoriu: **IOSIFU VULCANU.**

Cu tipãriulu lui Alesandru Kocsi in Pest'a. Piati'a Pesciloru, Nr. 9.